

Dosarul nr. 3r-430/21; (2-21059613-02-3r-01062021)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (judecător Paniș Alexei)

## DECIZIE

23 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții de Apel Chișinău

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Bostan Angela  
Negru Veronica și Dașchevici Grigore

examinând recursul depus de Consiliul Concurenței, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 30 aprilie 2021, prin care a fost admisă cererea reclamantului și s-a dispus suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil în partea contestată,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de SRL „Bioprotect” către Consiliul Concurenței privind anularea actului administrativ individual defavorabil

### a c o n s t a t a t:

#### *Circumstanțele cauzei:*

La data de 21 aprilie 2021 SRL „Bioprotect” a înaintat o cerere de chemare în judecată către Consiliul Concurenței privind anularea deciziei nr. DA-22/20-09 din 26 martie 2021.

Concomitent, reclamanta a solicitat suspendarea executării Deciziei Consiliului Concurenței nr. DA-22/20-09 din 26 martie 2021, în partea încasării amenzii de la SRL „Bioprotect” SRL, până la soluționarea cauzei în fond, și anume în partea în care s-a dispus: aplicarea unei amenzi întreprinderii „Bioprotect” SRL, în conformitate cu art. 71-73 din Legea concurenței nr. 183/2012, în proporție de 4% din cifra de afaceri înregistrată în anul anterior sancționării pentru gravitatea faptei și factor 1,4 pentru durată, cu considerarea nivelului maxim de 5% din cifra totală de afaceri, ceea ce constituie 22 695 654 lei.

În motivarea cererii de suspendare reclamanta a invocat că există suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, or, actul a fost adoptat în situație de conflict de interese din cauza că președintele Consiliului Concurenței, Marcel Răducan, a încălcat obligația de a declara interesul personal și de a se abține de la participare în procedura administrativă. Decizia nu este motivată, nu conține răspunsuri la observațiile depuse în scris de SRL „Bioprotect”, a fost încălcată metodologia de evaluare a poziției SRL „Bioprotect”, iar comportamentul anticoncurențial imputat reclamantei nu a fost dovedit.

Există pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. La moment SRL „Bioprotect” nu poate achita suma de 22,6 milioane de lei fără a compromite angajamentele financiare considerabile asumate anterior față de stat, parteneri, furnizori, creditorii și salariați. Amenda enormă ca mărime ce constituie un motiv distinct de suspendare pentru a evita efectele dezastruoase și iremediabile asupra companiei. În cazul în care instanța va anula Decizia din 26 martie 2021, fără a dispune suspendarea executării, SRL „Bioprotect” va suporta prejudicii mari, prin imposibilitatea de a folosi pentru o anumită perioadă mijloacele sale bănești în activitatea

economică. Susținea reclamanta că nesuspendarea actului administrativ ar influența negativ și dreptul la apărare al SRL „Bioprotect”.

A mai invocat reclamantul că, la 26 martie 2021 Plenul Consiliului Concurenței a adoptat Decizia nr. DA-22/20-09, prin care a dispus, inter alia: 15. A aplica o amendă întreprinderii SRL „Bioprotect”, în conformitate cu art. 71-73 din Legea concurenței nr. 183/2012, în proporție de 4% din cifra de afaceri înregistrată în anul anterior sancționării pentru gravitatea faptei și factor 1,4 pentru durată, cu considerarea nivelului maxim de 5% din cifra totală de afaceri, ceea ce constituie 22 695 654 lei.”

Susținea că necesitatea suspendării executării actului administrativ contestat este justificată de următoarele argumente. Consideră reclamantul că există suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea Deciziei adoptate de Consiliul Concurenței în privința SRL „Bioprotect”, or Președintele Consiliului Concurenței a acționat în situație de conflict de interese. Astfel, la 04 aprilie 2021, în cadrul Emisiunii TV – „Cutia Neagră Plus”, de la TV8, s-a prezentat o investigație jurnalistică despre activitatea CC și interesele Președintelui Marcel Răducan. Această investigație jurnalistică a relatat, printre altele, că familia lui Marcel Răducan este beneficiara „Moldprodinvest” SRL. Această societate are printre activitățile sale și activitatea de import și depozitare, comercializarea produselor de uz fitosanitar și/sau a fertilizanților, pentru care a și obținut licență. La 05 aprilie 2021 a verificat baza de date a ANI și a stabilit că în declarațiile anuale de avere și interese, Marcel Răducan indică participația familiei sale în „Moldprodinvest” SRL”, precum și veniturile pe care le încasează anual familia sa din activitatea economică a respectivei societăți. „Moldprodinvest” SRL și SRL „BIOPROTECT” sunt concurenți direcți pe piața de comercializare a produselor fitosanitare și a fertilizanților. Marcel Răducan este concomitent Președinte al CC și al Plenului CC, precum și persoană afiliată companiei „Moldprodinvest” SRL. Aceste două calități pe care le deține concomitent Marcel Răducan, îl plasează într-un conflict de interese vădit în prezentul caz.

Susținea că la caz, Marcel Răducan a participat la toate etapele procedurii administrative care s-au finalizat cu Decizia din 26 martie 2021. În principal, Marcel Răducan a participat la inițierea și conducerea investigației; la audierea reprezentanților „Moldprodinvest” SRL; la examinarea cauzei; la adoptarea deciziei de sancționare a companiei SRL „Bioprotect”.

Opina reclamantul că prin încălcarea obligației de a declara conflictul de interese și de a se abține de la participarea la procedura administrativă în privința SRL „Bioprotect”, Marcel Răducan a acționat exclusiv în interesul „Moldprodinvest” SRL, care profită în rezultatul sancționării SRL „Bioprotect”. Or, în acest fel este slăbită poziția SRL „Bioprotect” în competiția cu „Moldprodinvest” SRL, încât executarea amenzii de la SRL „Bioprotect” va destabiliza întreprinderea economic și financiar pe termen lung.

#### ***Poziția instanței de fond.***

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 30 aprilie 2021, a fost admisă cererea reclamantului SRL „Bioprotect” privind suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil contestat. S-a dispus suspendarea executării deciziei Consiliului Concurenței nr. DA-22/20-09 din 26 martie 2021, în partea ce ține de pct. 15 din dispozitivul deciziei date.

#### ***Solicitarea recurentului:***

La data 24 mai 2021 Consiliul Concurenței a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 30 aprilie 2021, solicitând casarea încheierii primei instanțe și pronunțarea unei noi decizii privind respingerea cererii de suspendare (f.d. 80-84, vol. I).

### ***Termenul de declarare a recursului:***

În temeiul art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată, în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost emisă la data de 30 aprilie 2021, fiind comunicată recurentului la data de 11 mai 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la data de 24 mai 2021, astfel Colegiul conchide că recursul a fost declarat în termen.

### ***Argumentele părților:***

În motivarea recursului declarat, recurentul a invocat că încheierea primei instanțe o consideră ca fiind ilegală și neîntemeiată, pasibilă de a fi casată în temeiul art. 194 alin. (1) Cod administrativ, din motiv că a fost emisă fără cercetarea stării de fapt, fără indicarea probelor ce ar argumenta cerința SRL „Bioprotect” de suspendare a executării pct. 15 din Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA - 22/20-09 din 26.03.2021, neaplicarea art. 230 Cod administrativ.

Susține recurentul că în încheierea contestată instanța de fond a reținut că, - „la aceasta etapă se evidențiază circumstanțe care în mod evident sunt mai mult decât suficiente pentru a crea un observator obiectiv percepția derulării unei proceduri administrative realizate sub egida unui interes personal al unui participant cheie la această procedură, în condițiile în care persistă suspiciuni rezonabile de părtinire legate de raporturile dintre Președintele Consiliului Concurenței și actorii din domeniul comercializării produselor fitosanitare și al fertilizanților”. Consideră recurentul că instanța, în lipsa unei decizii a autorității competente privind existența sau inexistența conflictului de interese, cu încălcarea obligației de motivare, nu a indicat care anume înscrisuri anexate la cererea de chemare în judecată și cererea de suspendare au fost reținute de către instanță pentru a constata suspiciunile de părtinire legate de raporturile dintre Președintele Consiliului Concurenței și actorii din domeniul comercializării produselor fitosanitare și al fertilizanților, lăsând Consiliul Concurenței fără explicații și incertitudine juridică necesară pentru a-și construi strategia apărării și nu a răspuns corespunzător cerințelor legale la argumentele Consiliului Concurenței prezentate în referința din 26.04.2021, privind lipsa conflictului de interese a Președintelui Consiliului Concurenței în cadrul procedurii administrative aferente speței, întrucât SRL „Moldprodinvest” nu este concurent cu SRL „Bioprotect”, în sensul definit de Legea concurenței.

Făcând trimitere la prevederile art. 4 din Legea concurenței, recurentul a invocat că piața relevantă în cadrul căreia a fost evaluată problema de concurență investigată în cadrul Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA - 22/20-09 din 26.03.2021, este: 1) piața comercializării produselor de uz fitosanitar și a fertilizanților de marca Bayer pe teritoriul Republicii Moldova și 2) piața comercializării produselor de uz fitosanitar și a fertilizanților de marca Belchim pe teritoriul Republicii Moldova.

Invocă recurentul că, spre deosebire de SRL „Bioprotect”, SRL „Moldprodinvest” activează pe altă piață relevantă (producerea biscuiților). Totodată, SRL „Moldprodinvest” importă și comercializează silitră amoniacală poroasă industrială fiind utilizată efectiv pentru producerea exploziilor civile. În opinia recurentului, din aceste considerente, SRL „Moldprodinvest” nu este concurent cu SRL „Bioprotect”. Or, rivalitate economică, existentă sau potențială, între două sau mai multe întreprinderi independente, trebuie să existe pe aceeași piață relevantă în raport cu care se identifică concurenții existenți și potențiali.

A mai invocat că instanța, în încheierea contestată, contrar cerințelor legale și fără a examina stările de fapt și de drept cu privire la definirea piețelor relevante a produselor a evitat

să explice de ce obiecțiile Consiliului Concurenței nu sunt de natura să excludă suspiciunile privind legalitatea Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. DA - 22/20-09 din 26.03.2021, atunci când a reținut că, „acea delimitare a piețelor produselor de uz fitosanitar și al fertilizanților invocată într-o manieră iluzorie, ruptă din context”.

În probarea opiniei Consiliului Concurenței, expusă în referință sa referitor la lipsa conflictului de interese al Președintelui Consiliului Concurenței, este relevant răspunsul Autorității Naționale de Integritate nr. 04-14/R-310/21 din 29.04.2021 pe marginea demersului Președintelui Consiliului Concurenței, prin care s-a solicitat opinia cu privire la existența/inexistența unui conflict de interese la investigarea cazului în litigiu, prin care nu au fost confirmate alegațiile reclamantului. Dar aceste alegații declarative și neprobate au fost reținute de către instanță în încheierea contestată în sensul constatării suspiciunii rezonabile de părtinire legate de raporturile dintre Președintele Consiliului Concurenței și actorii din domeniul comercializării produselor fitosanitare și al fertilizanților (se anexează). Scrisoarea Autorității Naționale de Integritate nr. 04- 14/R-310/21 din 29.04.2021 a fost recepționată de către Consiliul Concurenței la data de 04.05.2021, adică după depunerea referinței Consiliului Concurenței din 26.04.2021 asupra cererii de suspendare. Consideră că în aceste condiții, se atestă că Consiliul Concurenței nu a avut posibilitate să prezinte proba respectivă la data depunerii referinței.

Sușține că Consiliul Concurenței, în vederea realizării interesului public major - de a asigura protecția concurenței și sancționarea practicilor anticoncurențiale pe piața comercializării produselor de uz fitosanitar și a fertilizanților de marca Bayer și de marca Belchim pe teritoriul Republicii Moldova, a acționat cu bună credință și în acord cu normele materiale și procedurale stabilite de Legea concurenței.

A mai invocat recurentul că instanța, contrar cerinței legale de motivare, prevăzută la art. 230 din Cod administrativ, nu a explicat motivul pentru care nu a acceptat exercitarea dreptului de a condiționa suspendarea executării în baza unei cauțiuni puse în seama SRL „Bioprotect” și a impus Consiliul Concurenței de a prezenta o probă imposibilă. Or, este evident și rațional dreptul Consiliului Concurenței de a întreprinde măsurile necesare pentru executarea deciziilor sale până ca legalitatea acestora să fie supusă controlului judecătoresc. La fel, instanța nu a cercetat din oficiu temeinicia argumentelor invocate de Consiliul Concurenței, care indică la faptul că există riscul neexecutării amenzii stabilite prin Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA - 22/20-09 din 26.03.2021. Or, în conformitate cu art. 194 alin. (1), în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Menționează recurentul că în dispozitivul încheierii contestate, instanța de judecată a omis să se pronunțe asupra solicitării subsidiare ale Consiliului Concurenței privind condiționarea la plata unei cauțiuni pe contul de depozit al instanței în mărimea determinată de instanță, astfel încât să asigure acoperirea sumei amenzii stabilite prin Decizia Plenului Consiliului Concurenței în sumă de 22 695 654 lei.

#### ***Comunicarea actelor:***

Colegiul a notificat intimatul despre depunerea recursului, oferindu-i un termen pentru prezentarea referinței. La data de 22 octombrie 2021 reprezentantul intimatului SRL „Bioprotect” a depus referința, solicitând respingerea recursului și menținerea încheierii primei instanțe.

#### ***Aprecierea instanței de recurs:***

Analizînd legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 241 Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În corespundere cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinînd recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că, la data de 26 martie 2021 Consiliul Concurenței a emis Decizia nr. DA-22/20-09 (f.d. 57 verso-111, vol. I). Prin pct. 15 al deciziei nominalizate s-a dispus: „A aplica o amendă întreprinderii SRL „Bioprotect”, în conformitate cu prevederile art. 71-73 din Legea concurenței nr. 183/2012, în proporție de 4% din cifra de afaceri înregistrată în anul anterior sancționării pentru gravitatea faptei și factor 1,4 pentru durată, cu considerarea nivelului maxim de 5% din cifra totală de afaceri, ceea ce constituie 22 695 654 lei” (f.d. 111, vol. I).

La data de 21 aprilie 2021 SRL „Bioprotect” a înaintat o cerere de chemare în judecată către Consiliul Concurenței privind anularea integrală a deciziei nr. DA-22/20-09 din 26 martie 2021 sau în partea în care este vizată SRL „Bioprotect”. Concomitent reclamanta a solicitat suspendarea executării Deciziei Consiliului Concurenței, nr. DA-22/20-09 din 26 martie 2021, în partea pct. 15 (f.d. 3-55, vol. I).

Examinînd cererea reclamantului de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil contestat, prima instanța s-a pronunțat în favoarea temeiniciei acesteia, dispunînd suspendarea executării actului contestat în partea pct. 15, care o vizează pe reclamanta SRL „Bioprotect”.

În motivarea soluției judecătorul primei instanțe a remarcat faptul că, cererea de chemare în judecată și cererea de suspendare a actului administrativ individual defavorabil contestat de către SRL „Bioprotect”, a fost însoțită de înscrisuri care aparent dovedesc tangența dintre Președintele Consiliului Concurenței și o persoană juridică pe care reclamanta o cataloghează drept concurentă directă în activitatea pentru care a fost sancționată prin decizia contestată. Judecătorul a concluzionat că aceste circumstanțe, prin prisma prevederilor art.172 alin.(2) lit. a) din Codul administrativ, sunt suficiente pentru a crea convingerea judecătorului că în speță sunt suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, circumstanțe care au servit temei de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil în partea contestată.

Instanța de recurs analizînd materialele dosarului în raport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția primei instanțe despre admiterea cererii de suspendare a executării actului administrativ, este justă și legală, aceasta avînd la bază cumulul dovezilor administrate, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită,

iar de către recurent nu au fost prezentate careva probe suplimentare în vederea demonstrării netemeinicii concluziilor invocate de prima instanță în actul judecătoresc contestat.

Conform art. 214 alin. (1) și alin. (2) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual pînă la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publică investită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3).

Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin.(2).

Art.172 alin. (2) Cod administrativ stipulează că, motivele suspendării sînt:

- a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;
- b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Reieșind din prevederile normelor legale citate, raportate la motivele suspendării actului administrativ, completul specializat atestă că la examinarea cererii de suspendare a executării actului administrativ, instanța de judecată urmează, în fiecare caz concret, să verifice existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, precum și existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

La acest capitol, Colegiul va reține, printre altele, că suspendarea executării actului administrativ individual, reglementată de dispozițiile art. 214 Codul administrativ, este o măsură provizorie și urgentă pînă la adoptarea de către instanța de judecată a unei decizii definitive și executorii, care are ca scop de a asigura o protecție efectivă a drepturilor persoanei care revendică încălcarea lor prin activitatea administrativă ilegală a autorității publice.

Instanța de judecată reține că asigurarea protecției efective decelează din dispozițiile art. art. 3, 36, 39, 40 și art. 219 Cod administrativ. Or, pentru asigurarea protecției efective a drepturilor persoanei, art. 214 alin. (1) Codul administrativ prevede expres posibilitatea solicitării suspendării executării actului administrativ individual defavorabil chiar și pînă la inițierea acțiunii în contenciosul administrativ.

Totodată instanța de judecată reține că, ține de concepția Codului administrativ de a institui mecanisme și instituții juridice care ar proteja orice persoană de activitatea administrativă ilegală și abuzivă a autorităților publice. Astfel, art. 3 Cod administrativ prevede expres că legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

În aceeași ordine de idei, pentru a preveni vătămarea drepturilor persoanei, recunoscute de lege de activitatea administrativă realizată ilegal, dar și de a mobiliza autoritățile publice să activeze conform art. 21 alin. (1) Codul administrativ, doar în baza și conform art. 21 alin. (2) Codul administrativ, având ca obiectiv prioritatea legii, art. 171 alin. (4) din Codul administrativ instituie o garanție suplimentară. Astfel, pentru suspendarea executării actului administrativ individual este suficient doar faptul depunerii unei cereri de suspendare.

În opinia instanței de recurs, nu este de loc întâmplătoare prevederea art. 36 Codul administrativ, care stabilește că principiul supremației dreptului constă în aceea că instanța de judecată competentă să soluționeze acțiunile în contencios administrativ, este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care, demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, sunt considerate valori supreme și sunt garantate de stat. Instanțele de judecată competente, aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Raportând cadrul legal citat la circumstanțele speței, Colegiul consideră că judecătorul primei instanțe just a ajuns la concluzie că, în speță, este aplicabilă instituția suspendării executării actului administrativ individual defavorabil contestat. Or, cererea de chemare în judecată și cererea de suspendare a actului administrativ individual defavorabil contestat de către SRL „Bioprotect”, a fost însoțită de înscrisuri care aparent dovedesc tangența dintre Președintele Consiliului Concurenței, Răducan Marcel și persoana juridică pe care reclamanta o cataloghează drept concurentă directă în activitatea pentru care a fost sancționată prin decizia contestată. Iar, Ordinul Consiliului Concurenței „Cu privire la efectuarea inspecției”, emis în privința SRL „Bioprotect”, a fost semnat anume de Răducan Marcel, Președintele instituției.

Art. 49-51 din Codul administrativ prevede că, în cazul existenței unor suspiciuni de părtinire a participantului procedurii administrative, acesta urmează să-și declare abținere de la participarea la procedura nominalizată. SRL „Bioprotect” pretinde existența unei astfel de situații în privința Președintelui Consiliului Concurenței, Răducan Marcel, întrucât familia acestuia este beneficiarul companiei SRL „Molproinvest”, care în opinia reclamantului este întreprinderea care concurează cu SRL „Bioprotect”. Susține că despre circumstanțele respective a aflat abia la data de 04 aprilie 2021, dintr-o emisiune TV. Autoritatea publică pârâtă, la rândul său, neagă existența suspiciunilor de părtinire din partea președintelui Consiliului Concurenței, Răducan Marcel. În acest sens, la data de 13 aprilie 2021 SRL „Bioprotect” a sesizat Autoritatea Națională de Integritate, solicitând constatarea încălcării regimului juridic al conflictelor de interese de către Marcel Răducan, în calitate de Președinte al Plenului Consiliului Concurenței, în cadrul procedurii finalizate cu sancționarea SRL „Bioprotect” prin decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-22/20-09 din 26.03.2021 (f.d. 219-220, vol. I), însă vreun răspuns adresat reclamantei la sesizarea respectivă la materialele dosarului lipsește. Însă, la cererea de recurs s-a anexat răspunsul ANI nr. 04-14/R-310/21 din 29.04.2021, adresat Președintelui Consiliului Concurenței, Răducan Marcel, prin care nici nu s-a confirmat temeinicia celor invocate de SRL „Bioprotect” în sesizarea depusă, dar nici nu a fost negată eventualitatea existenței conflictului de interese a Președintelui Consiliului Concurenței, în coraport cu compania reclamantă. Iar, în astfel de circumstanțe, Colegiul va reține ca fiind corecte concluziile instanței de fond despre întrunirea în speță a motivului de suspendare prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. a) Cod administrativ. Argumentele contrare ale recurentului sunt declarative, neavând putere să răstoarne soluția judecătorului instanței de fond pe marginea cererii reclamantei privind suspendarea executării actului administrativ contestat.

Alte argumente invocate de recurent în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute de instanța de recurs, deoarece se combat cu cele invocate mai sus și se referă la circumstanțele care au fost constatate și elucidate pe deplin de prima instanță, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

În consecință, instanța de apel reține prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume cauza Rebait și alții c. Franței, că art. 6 par. 1) al Convenției pentru

Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.

Astfel, dat fiind că argumentele recurentului sunt nefondate și combătute integral prin concluziile relatate supra, în speță lipsind temeiuri legale pentru anularea încheierii contestate, Colegiul conchide că recursul este integral nefondat și pasibil de a fi respins.

Reieșind din cele expuse supra, dat fiind că prima instanță a dat o apreciere corectă normelor procedurale și a adoptat un act legal, argumentele contrare ale recurentului fiind nefondate și combătute integral prin constatările sus-indicate, Colegiul concluzionează de a respinge recursul și a menține încheierea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

### **D E C I D E :**

Se respinge recursul depus de Consiliul Concurenței, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 30 aprilie 2021.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Bostan Angela

Judecătorii

Negru Veronica

Dașchevici Grigore